

# Yordu Beni Hayat Sokağı

– zaza mahsun · 31 Mayıs 2020

## YORDU BENİ HAYAT SOKAĞI

Dilime güçüm yetmiyor  
Sözlerime güçüm yetmiyor  
Yaşamaya güçüm yetmiyor  
Nefeslerime güçüm yetmiyor  
Yarınım dünüme güçüm yetmiyor

Geldi kapıma dayandı  
Ölüme güçüm yetmiyor  
Fakirliğe güçüm yetmiyor  
Hayata dünyaya güçüm yetmiyor  
Bir amansız dertlere düştüm  
Dertlerime güçüm yetmiyor

Ağzıma güçüm yetmiyor  
Toprađa mezara güçüm yetmiyor  
Gündüzlere gecelere  
Güçüm yetmiyor xalo

Ben bir yaralı keklğim  
Yaralarım güçüm yetmiyor  
Kuru ekmek yemekten  
Açlığa güçüm yetmiyor  
Evimi yıktılar zalimler  
Sokaklara düştüm

Sokaklarda yaşamaktan  
YORDU beni hayat sokağı  
Üşümekten donmaktan  
Isınmaya güçüm yetmiyor  
Sokak köşesinde yatmaktan  
Uyku uyumaya güçüm yetmiyor

Sevmeye sevmeye güçüm yetmiyor

Adaletsizliğe güçüm yetmiyor  
Hayat köşesinde göz yaşlarım kurudu  
Ağlamaya güçüm yetmiyor

Sokak parkında yağmurda ıslanmaktan  
Canımı kurutmaya güçüm yetmiyor  
Acılar çekmekten  
Mutlu olmaya güçüm yetmiyor

Ayrılıkları yaşamaktan  
Huzurlu olmaya güçüm yetmiyor  
Üstüme gazeteleri örtmekten  
Yorganı üstüme örtmeye  
Güçüm yetmiyor

YORDU beni hayat sokağı  
Döktürdüğüm göz yaşlarımla  
Üstüme yağmurlar yağdırmaktan  
Güneşte ısınmaya  
Güçüm yetmiyor

Evsiz sokaklar evim oldu  
Sokaklarda yaşamaktan  
Evde yaşamaya güçüm yetmiyor  
Bu yaşıma kadar hep

Dostsuz arkadaşsız yaşadım  
Dostla arkadaşla yaşamaya  
Güçüm yetmiyor  
Yaşantım hep susuz kaldı  
Hayat suyunu içmeye  
Güçüm yetmiyor

Sokak köşesinde  
Sesime güçüm yetmiyor  
Yorgun yaşamaktan  
Ekmek parasını kazanmaya  
Güçüm yetmiyor

Yillara günlere güçüm yetmiyor  
Sabahlara güçüm yetmiyor  
Aylara güçüm yetmiyor  
YORDU beni hayat sokağı

ŞAİRİ, YAZARI: DEVRİM MİRAC ZAZA MAHSUN TUĞRUL

16.05.2020